Τὰ μεγάλα ἱστορικὰ παραδείγματα

ΑΓΩΝΙΣΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Σταθμοὶ στοὺς ἀγῶνες κατὰ τῆς βίας

31ον

Αὐτὰ τὰ λόγια εἶναι τοῦ Γιαβαχαρλὰλ Νεχροῦ, φίλου καὶ ἐπιφανοῦς ὀπαδοῦ τοῦ Γκάντι. Τὰ εἶπε τὴ νύχτα τῆς 15ης Αὐγούστου 1947. Ἡ βρετανικὴ κυριαρχία στὶς Ἰνδίες εἶχε λήξει. Εἶχαν γεννηθῆ δύο ἀνεξάρτητες ἐπικράτειες, ἡ Ἰνδία καὶ τὸ Πακιστάν. Ποτὲ διὰ μέσου τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου δὲν εἶχε συμβῆ κάτι τοιοῦτο. Ποτὲ ἄλλοτε μιὰ μεγάλη αὐτοκρατορία δὲν παρέδωσε στὸ δικαιοῦχο ἔθνος ἐδάφη ποὺ εἶχε ὑπὸ τὸν ἔλεγχό της καὶ κυβερνοῦσε ἐπὶ αἰῶνες. Ὁ τελευταῖος Βρετανὸς κυβερνήτης τῶν Ἰνδιῶν, ὁ ἀντιβασιλεὺς λόρδος Μαουντμπατ, τοῦ παρέδωσε τὴν ἐξουσία ὡς φίλος καὶ μέντορ τῶν νέων ἀνδρῶν ποὺ εἶχαν ἀνέλθει στὴν ἐξουσία στὸ Καράτσι καὶ τὸ Νέο Δελχί. Ἦταν ὅλοι τους ἰθαγενεῖς Ἰνδοί. Πυκνὰ πλήθη λαοῦ ζητωκραύγαζαν ἐκείνη τὴ νύχτα: «Μαχάτμα Γκάντι κὶ γιάι! Μαχάτμα Γκάντι κὶ γιάι! Ὁ Μαχάτμα Γκάντι νίκησε!»

Ἀλλ' ὁ Γκάντι δὲν ἦταν ἐκεῖνη τὴν νύχτα τοῦ θριάμβου του οὔτε στὸ Νέο Δελχί, οὔτε στὸ Καράτσι. Ἦταν στὴν Καλκούτα, ἐνήστευε καὶ προσηύχετο. «Γιὰ μένα, ἐδήλωσε, δν ἔφτασε ἀκόμη ἡ στιγμὴ τῆς ἐλευθερίας. Ἡ Ἰνδία δὲν θὰ εἶναι πραγματικὰ ἀνεξάρτητη, ὅσο Ἰνδοὶ καὶ μωαμεθανοὶ θὰ εἶναι διηραιμένοι, ὅσο στὴ χώρα μας θὰ ὑπάρχη τόσο φοβερὴ φτώχια. Θ' ἀφήσω τὴν Ἰνδία καὶ θὰ εἶναι διηρημένοι, ὅσο στὴ χώρα μου στὸ Πακιστάν, ὡς μέλος τῆς Ἰνδικῆς του μειονότητας. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ χαίρω γιὰ τὴν διχοτόμησι τῆς πατρίδας μου;».

Καὶ ὅμως, ὁ Γκάντι εἶχε νικήσει. Ὁ ξένος κατακτητὴς ἀναγκάσθηκε νὰ παραχωρήση στὶς Ἰνδίες τὴν ἀνεξαρτησία τους, ἔστω κι ἂν ἀποχωρώντας ἔθεσε σ' ἐφαρμογὴ τὴν αἰώνια τακτική του τοῦ διαίρει καὶ βασίλευε ἐκμεταλλευόμενος τὴν ἀντίθεσι μεταξὺ τῶν μουσουλμάνων Ἰνδῶν καὶ τῶν ἰνδουϊστῶν.

Οἱ Ἰνδοὶ εἶχαν νικήσει καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς νίκης ὠφείλετο